

'Ik geniet van meedenken over sli

Als bestuurder in de huisartsenzorg – en dat is ze al sinds de eeuwwisseling – heeft LHV-bestuurslid Carin Littooi (49) geleerd dat de inhoud altijd leidend moet zijn. Hoe kan de individuele huisarts door alle veranderingen heen zijn werk goed blijven doen? Want het huisartsenvak is topsport. En om topsport te kunnen bedrijven, zijn goede randvoorwaarden onontbeerlijk. Dát is wat deze bestuurder motiveert.

Littooi heeft nooit iets anders willen worden dan huisarts. Toen ze uitgeloot dreigde te worden, koos ze voor een ander hulpverlenend beroep: verloskundige. Het werd uiteindelijk toch huisarts. Daarbij bekleedt ze al jaren verschillende bestuursfuncties. Ze was een van de drijvende krachten achter de huisartsenpost in Zeist

een zorggroep vooral bekommerd is om zijn voortbestaan en de huisarts in de eerste plaats zijn praktijk in de lucht wil houden, dan zou er spanning kunnen ontstaan. Maar als ze allebei voor ogen houden voor wie ze het uiteindelijk doen en het belang van de patiënt voorop stellen, dan zie ik geen enkele reden tot spanning.'

Het medisch beroepsgeheim is een kwestie die Littooi na aan het hart ligt en die nu actueler is dan ooit. In het wetsvoorstel voor aanpassing van de Wmo wordt nogal wat ruimte gecreëerd voor het opvragen en verstrekken van medische gegevens. 'Voor huisartsen is het beroepsgeheim heilig. Het mag niet zo zijn dat huisartsen in de toekomst door regelgeving gedwongen hun patiëntendossiers moeten delen met bijvoorbeeld de gemeente. Natuurlijk moet je informatie delen om tot de beste zorg te komen. Maar met wie? Welke informatie wel en welke niet? En is de vertrouwelijkheid wel gegarandeerd? De patiënt moet erop kunnen vertrouwen dat zijn gegevens straks niet bij allerlei gemeentelijke instanties terechtkomen. Dat vereist frequent en zorgvuldig overleg.'

'Voor huisartsen is het beroepsgeheim heilig. Regelgeving mag hen in de toekomst niet dwingen patiëntendossiers te delen met bijvoorbeeld de gemeente'

en leidde jarenlang het bestuur van Huisartsenkring Midden-Nederland. 'Ik voel passie voor mijn vak. Een huisarts kan betekenis hebben voor een patiënt, verandering teweegbrengen in zijn leven. Ik zie dat in onze praktijk gebeuren. Het is ook wetenschappelijk bewezen. Dat heeft mijn interesse gewekt voor de organisatie en het beleid van de huisartsenzorg. Want je kunt wel veel willen, maar je moet het ook kunnen volbrengen.' Waar doe ik het voor? En hoe houd ik het vol? Deze twee vragen vormen voor Littooi een leidraad, zowel in haar persoonlijke als haar professionele leven. Bijvoorbeeld bij een vraag naar mogelijke spanning tussen huisartsenpraktijk en zorggroep. 'Als

Beroepsgeheim

Onderdeel van de toekomstvisie van de LHV is dat zorggroepen, huisartsenkringen en huisartsenposten bestuurlijk meer in elkaar gevlochten worden, vertelt Littooi. 'Ik vind het belangrijk dat wij als huisartsen ten allen tijde de verantwoordelijkheid voor ons werk dragen én dus ook voor de organisatie daarvan. Voor chronische zorg kan deelname aan een zorggroep heel nuttig zijn. Om de diensten 's avonds, 's nachts en in het weekend te regelen zijn huisartsenposten belangrijk. Kortom: het 'uitbesteden' van ondersteunende en organisatorische taken kan prima werken, maar de kern van de huisartsenzorg moet in handen zijn en blijven van de huisartsen zelf.'

Doet het u goed als door behoedzaam manoeuvreren de zaken langzaam de goede kant opgaan?

'Als je door veel luisteren en praten met collega's, andere eerstelijners en beleidsmakers kunt komen tot structuren waardoor de huisarts zijn patiënt beter kan helpen, dan is dat uiterst bevredigend. Ik kan enorm genieten van meedenken over slim beleid! Elke huisarts die 's morgens naar zijn praktijk gaat, vraagt zich af wat er die dag op hem af zal komen. Het huisartsenvak is topsport geworden. Met op een gewone werkdag zo'n veertig patiëntcontacten waarin telkens weer de vraag centraal staat: wat is goed voor deze vrouw of man? Om dat vol te houden, moet je in de eerste plaats trainen om je competenties op peil te houden. Maar je moet ook kunnen opereren

m beleid'

Foto: Erik Kottier

Wie is Carin Littooi

Opleiding:
geneeskunde.

Werk/Carrière:
sinds 1995 huisarts; in 2013 verkozen tot LHV-bestuurslid.

Bijzonderheden:
heeft samen met echtgenoot een duopraktijk in Driebergen.

Privé:
getrouwd, drie kinderen van 16, 19 en 22 jaar.

binnen hechte en duidelijke structuren; de randvoorwaarden moeten goed zijn. Ik vind het prachtig om daarin ondersteunend te zijn. Ik zou bijna zeggen 'dienend', maar dat klinkt zo plechtstatig. Een goede ondersteuningsstructuur was voor huisartsen altijd al belangrijk, maar nu er een enorme transitie gaande is, geldt dat nog meer. Het zorgakkoord dat per 2014 wordt uitgerold, houdt voor huisartsen veel extra werk en verantwoordelijkheid in.'

Wat ziet u als een belangrijke trend in de zorg?

'Samen de schouders eronder zetten! Ook de apotheker, de wijkverpleegkundige, de fysiotherapeut, de diëtist, de ergotherapeut en andere eerstelijns

zorgverleners beseffen hoe belangrijk samenwerking is nu de zorg zwaarder wordt. Dat gaat goed als alle disciplines die éne vraag maar voor ogen houden: welke zorg heeft de patiënt nodig? En hoe kunnen we die het beste organiseren? Als het doel maar duidelijk is en de inhoud leidend. Een andere trend is om ook de locatie te gaan delen. Zo verhuist onze eigen praktijk in het najaar naar een gezondheidscentrum.'

Littooi is de enige vrouw in het vijf-koppige LHV-bestuur. Bij die constatering barst ze in lachen uit: 'Daar komen ze wéér, die lastige vragen!'

Als je het getalsmatig bekijkt – het huisartsenberoep feminiseert – zou een vrouw erbij in het bestuur dan niet goed zijn?

'Ja, maar nooit louter om het vrouwzijn, altijd vanwege de competenties. Wie is de beste persoon voor die plek? In het bestuur zitten verschillende persoonlijkheden met uiteenlopende bekwaamheden en expertises, maar die zijn niet vrouwelijk of mannelijk gekleurd, het zijn persoonlijke eigenschappen. O ja, er is toch één verschil: ik praat niet mee over voetbal!'

Els van Thiel